

ประกาศมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติจัดการขยะและของเสียอันตราย ภายในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

เพื่อให้การจัดการขยะและของเสียอันตราย ภายในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นไปด้วย
ความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและบังเกิดผลดีต่อมหาวิทยาลัยและชุมชน และสอดคล้องกับแนวทางป้องกัน
ความเสี่ยงที่เกิดจากอันตรายของสารเคมี สารชีวภาพและการแพร่เข้าสู่โรค ภายในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
และชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมติคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในคราวประชุม
ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ จึงออกประกาศดังนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติจัดการขยะ
และของเสียอันตราย ภายในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ และให้ใช้
ประกาศนี้แทน

๒. หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติจัดการขยะและของเสียอันตรายให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๒.๑ ให้คณะ สำนัก หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทำการคัดแยกประเภท
สารเคมีและของเสียอันตรายตามเอกสารแนบท้ายประกาศ และนำส่งสำนักงานบริหารภายภาคและ
สิ่งแวดล้อมเพื่อจัดเก็บ

๒.๒ ให้สำนักงานบริหารภายภาคและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานกลางในการจัดเตรียม
สถานที่รองรับการจัดเก็บสารเคมีและของเสียอันตราย รวมทั้งติดต่อหน่วยงานภายนอกให้มารับและกำจัด
สารเคมีและของเสียอันตราย

๒.๓ ให้สำนักงานบริหารภายภาคและสิ่งแวดล้อมจดบันทึกปริมาณสารเคมีที่คณะ สำนัก
หน่วยงานนำมาฝาก และให้เรียกเก็บค่ากำจัดสารเคมีจากคณะ/หน่วยงานตามจำนวนที่รับฝากไว้ตามสัดส่วน
ของค่ากำจัดสารเคมีและของเสียอันตรายที่หน่วยงานผู้รับกำจัดได้เรียกเก็บ

๒.๔ ให้คณะ สำนัก หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่มีขยะติดเชื้อทำการ
ข่าเชื้อด้วยกระบวนการที่ได้มาตรฐานก่อนทั้งรวมกับขยะทั่วไป หากมีปริมาณมากให้ส่งกำจัดกับหน่วยงาน
ภายนอกโดยให้โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นหน่วยงานหลักในการประสานงาน

๓. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

สำเนาถูกต้อง²

(นายวีระชาติ หwinคำ)
นิติกรปฏิบัติการ

(รองศาสตราจารย์นงนิตย์ อธิราชวัฒนสุข)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

เอกสารแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติจัดการขยะและของเสียอันตราย ภายในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

W01 ของเสียที่เป็นกรด หมายถึง ของเสียที่มีค่า pH ต่ำกว่า 7 และมีกรดปนอยู่ในสารละลายมากกว่า 5 % เช่น กรดซัลฟูริก, กรดไนโตริก, กรดไฮโดรคลอริก เป็นต้น

W02 ของเสียที่เป็นเบส หมายถึง ของเสียที่มีค่า pH สูงกว่า 7 และมีเบสปนอยู่ในสารละลายมากกว่า 5 % เช่น แอมโมเนีย, คาร์บอเนต, ไฮดรอกไซด์ เป็นต้น

W03 ของเสียที่เป็นเกลือ หมายถึง ของเสียที่มีคุณสมบัติเป็นเกลือ หรือของเสียที่เป็นผลิตผลจากการทำปฏิกริยาของกรดกับเบส เช่น โซเดียมคลอไรด์, แอมโมเนียนในtered เป็นต้น

W04 ของเสียไฮโดรคาร์บอน (C,H,O) หมายถึง ของเสียที่มีคาร์บอน, ไฮโดรเจนหรือออกซิเจนเป็นองค์ประกอบเบ่าน้ำ เช่น เอทิลอะซิเตต, อะซีโนน, เอสเทอร์, แอลกอฮอล์, ศีตัน เป็นต้น

W05 ของเสียไฮโดรคาร์บอน (N,P,S) หมายถึง ของเสียที่ประกอบด้วยสารอินทรีย์ที่มีในไฮโดรเจน พอสฟอรัส ชัลเฟอร์ เป็นองค์ประกอบ เช่น ไดเมทิลซัลฟอกไซด์, อะซิตริโนไตร, เอมิน, เอไมด์ เป็นต้น

W06 ของเสียที่เป็นของเหลวอินทรีย์ที่ประกอบด้วยน้ำ หมายถึง ของเสียที่เป็นของเหลวอินทรีย์ที่มีน้ำผสมอยู่ เช่น น้ำมันผสมน้ำ สารที่เผาไหม้ได้ผสมน้ำ เช่น อัลกออล์ผสมน้ำ, พินออลผสมน้ำ, กรดอินทรีย์ผสมน้ำ, เอมิน หรืออัลติไฮด์ผสมน้ำ เป็นต้น

W07 ของเสียที่เป็นสารยาโลจิสติก หมายถึง ของเสียที่เป็นสารประกอบอินทรีย์ของราดูชาโลจิสติก เช่น เมทิลีนคลอไรด์ คลอโรฟอร์ม, คาร์บอนเตตระคลอไรด์, คลอโรเอพิลีน, โปรเม็นผสมตัวทำลายของอินทรีย์ เป็นต้น

W08 ของเสียที่มีโลหะหนัก หมายถึง ของเสียที่มีไอออนของโลหะหนักอื่นที่ไม่ใช่proto เป็นส่วนผสม เช่น แบนเรียม, แคตเมียม, ตะกั่ว, ทองแดง, เหล็ก, แมงกานีส, สังกะสี, โคบลต์, นิกเกิล, เงิน, ดีบุก, แอนต์โมนี, ทั้งสdeen, วาเนเดียม เป็นต้น

W09 ของเสียที่มีสารproto หมายถึง ของเสียที่มีprotoอินทรีย์เป็นองค์ประกอบ เช่น เมอร์คิวรี (II), คลอร์ไรด์, อัลคลิเมอร์คิวรี เป็นต้น

W10 ของเสียชิลิกา หมายถึง ของเสียที่เป็น ผงชิลิกา ที่เหลือจากการทำโครงการ

W11 ของเสียที่เป็นน้ำมัน หมายถึง ของเสียที่เป็นของเหลวอินทรีย์ประเภทไขมันที่ได้จากพืชและสัตว์ เช่น กรดไขมัน, น้ำมันพืชและสัตว์, น้ำมันบิโตรเลียม และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากน้ำมัน เช่น น้ำมันเบนซิน, น้ำมันก้าด, น้ำมันเครื่อง, น้ำมันหล่อลื่น เป็นต้น

สำเนาถูกต้อง

(นายวีระชาติ หัวน้ำ)

นิติกรปฏิบัติการ

W012 ของเสียกลุ่มพิเศษ ได้แก่ ประเภทที่ 1 ของเสียชีวภาพ เช่น อาหารเสื่อมเชื้อที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว ประเภทที่ 2 ของเสียที่ต้องนำไปเผาทำลายในระบบปิด เช่น ซากสัตว์ทดลอง ประเภทที่ 3 ของเสียประเภทวัสดุติดเชื้อและของมีคมที่ฆ่าเชื้อแล้ว เช่น ใบมีดผ่าตัด, เข็มฉีดยา เป็นต้น

W013 ของเสียที่เป็นสารเอธิเตียมโนบาร์มีต์

W014 ของเสียที่เป็นเศษแก้ว

W015 หลอดไฟฟ้า แบบเตอร์ต่างๆ

สำเนาถูกต้อง^๑
นายวีรชาติ หินคำ^๒
(นายวีรชาติ หินคำ)
นิติกรปฏิบัติการ